Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 643 van 7 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat J. WALDMANN**
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 27 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2026.

Gelet op het oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat J. WALDMANN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 6 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 29 januari 2026.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 18 februari 2026 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
Volgens uw verklaringen heeft u de Angolese nationaliteit en bent u geboren op (…) 1998 te Luanda. U bent christen, ongehuwd en heeft geen kinderen. U werkte als schilder in Luanda. U heeft één broer die

politieagent is en één zus met twee zonen. Voor uw vertrek uit Angola woonde u samen met uw zus en haar zonen in de wijk Kazanga.
Uw problemen startten op 27 februari 2024 wanneer de muzikant N. d. S. M., bekend als "C.", publiekelijk gelyncht werd in uw wijk Kazanga. Er ontstond een geschil rond gokschulden tussen hem en uw buurvrouw S.. Wanneer C. zijn winsten wou innen, ontstond er een misverstand tussen beide. C. besloot de telefoon van S. te stelen, waarop zij samen met jongeren uit de buurt zich tegen de muzikant keerden en de man in elkaar sloegen. U kende de muzikant en probeerde tevergeefs tussen te komen. Uiteindelijk verliet u deze plaats omdat u naar uw werk moest. C. werd uiteindelijk voor dood achtergelaten en overleed op 29 februari 2024. De politie was intussen een onderzoek gestart en nam de daders gevangen. De daders betrokken u echter bij de moord en sindsdien startte de politie een zoektocht naar u.
In de nasleep van het incident kwam de politie bij u thuis. Uw zus verwittigde u van de politiezoektocht, waardoor u onderdook bij uw broer. Op 15 maart 2024 kwam de politie opnieuw bij u thuis en martelde uw zus. Uw broer werd intussen ook achtervolgd en raakte betrokken in een autoaccident. Op 26 mei dook u onder in het huis van een collega van uw broer. Uiteindelijk verliet u Angola op 4 november 2024 en reisde u met uw origineel paspoort met een Belgisch visum naar België, waar u op 6 november 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.
Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een originele Angolese identiteitskaart voor.
Bij terugkeer vreest u de geheime Angolese politie en de familie van de vermoorde muzikant.

B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 9 december 2025 heeft u kenbaar gemaakt te leiden aan tuberculose (zie DVZ, p. 11). Bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal dd. 29 januari 2026 werd gevraagd naar uw gezondheidstoestand, hetgeen positief beantwoord werd. U volgt intussen de correcte behandeling en heeft geen symptomen of andere medische klachten meer (CGVS, p. 2). Doorheen het gehoor op het Commissariaatgeneraal werd u meermaals misselijk (CGVS, p. 9, 10). Hoewel u aan het begin van het gehoor stelt in goede gezondheid te zijn en zich in staat te voelt het gehoor door te laten gaan (CGVS, p. 2), werd u misselijk tijdens het vrije relaas (CGVS, p. 9, 10). Hierop werd proactief gereageerd door de dossierbehandelaar door te vragen naar uw gezondheidstoestand, het aanbieden van water en het navragen of u pauze wenst. U bent hier op ingegaan en benadrukte vervolgens de wens om het gehoor door te laten gaan (CGVS, p. 10). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.
Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u, in weerwil van uw medewerkingsplicht en ondanks meerdere aansporingen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 9 december 2025 en het Commissariaat-generaal dd. 29 januari 2026, verzaakt uw origineel paspoort voor te leggen (zie DVZ, p. 10; CGVS, p. 4). U verklaart op legale wijze met uw eigen Angolees paspoort met een Belgisch visum naar België te zijn gereisd. Hoewel u betreffend reisdocument in persoon hebt geregeld voor de start van uw problemen, kan u zich niet herinneren wanneer u het paspoort hebt aangevraagd (CGVS, p. 4). Het feit dat u een paspoort had aangevraagd wijst er in elk geval op dat u reeds van plan was om het land te verlaten. U stelt geen persoonlijke stappen ondernomen te hebben om het Belgisch visum te bekomen. Uw broer heeft immers alle benodigde documenten inclusief de reis geregeld en betaald (CGVS, p. 5). Bij aankomst in België werd het paspoort samen met een rugzak vol met kleren gestolen wanneer u op straat sliep. Sindsdien heeft u geen concrete stappen ondernomen om het paspoort te bekomen of een aangifte te doen bij de politie van deze diefstal. U stelt de geijkte procedures niet te kennen en de taal niet te spreken, maar deed geen beroep op de mogelijke bijstand van anderen (CGVS, p. 4). Tegenover DVZ verklaarde u dan weer dat u het paspoort had verloren (Verklaring DVZ, p.10) en sprak u niet over een diefstal. U legt dus geen consistente, geloofwaardige verklaringen af over uw paspoort. Op deze manier verzaakt u het Commissariaatgeneraal zicht te geven op uw waarlijke reisweg naar België. Dergelijke veelzeggende houding ten aanzien van het identiteitsdocument waarmee u uw land van herkomst en de daaraan verbonden problemen kon ontvluchten, doet bij aanvang van de asielprocedure ernstige afbreuk aan uw geloofwaardigheid binnen deze procedure. U heeft de vervolging door de Angolese politie wegens de verdenking als hoofdverdachte voor het fatale incident dat geleid heeft tot de dood van de muzikant N. d. S. M. niet aannemelijk gemaakt. U legt zelfs geen begin van bewijs neer dat de Angolese politie ooit naar u op zoek geweest is, en uw verklaringen zijn niet geloofwaardig.
1. Uw betrokkenheid bij het incident roept ernstige vragen op.
- Uit uw verklaringen blijkt dat u niet rechtstreeks fysiek betrokken was bij het geweld. U was wel aanwezig op de plaats van het incident, samen met de daders en andere buurtbewoners, maar stelt dat u enkel

geprobeerd heeft het slachtoffer te helpen door de daders te vragen te stoppen (CGVS, p. 10, 11). U geeft geen andere reden aan waarom u nadien problemen zou hebben ondervonden of waarom iemand u zou betichten van betrokkenheid bij deze doodslag.

- Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u het slachtoffer nauwelijks kende. U verklaart hem sinds 2016–2017 te kennen als zanger in de kerk, maar hem doorheen de jaren slechts driemaal te hebben gezien, waarvan éénmaal een kort gesprek waarin u hem wilde feliciteren met zijn zangtalent (CGVS, p. 13, 14). U kende zijn familie niet en had nooit contact met hen (CGVS, p. 14).

- Hoewel u op de hoogte was van de aanleiding van het incident – namelijk een schuld van uw buurvrouw – beperkte uw tussenkomst zich tot het verbaal aanspreken van de daders (CGVS, p. 11, 14). U verklaart dat u met eigen ogen zag hoe het slachtoffer werd vermoord, maar u heeft noch de politie, noch een ziekenwagen gebeld. U riep om hulp van omstaanders, die volgens u weigerden tussen te komen. U stelt bovendien dat uw zus u weerhield van verdere tussenkomst (CGVS, p. 11). Opvallend is dat u, nadat men niet naar u luisterde, de plaats van het incident verliet omdat u zich slecht voelde en moest gaan werken (CGVS, p. 11).

- Toen u vervolgens ging werken, heeft u geen verdere stappen ondernomen om na te gaan of het slachtoffer nog in leven was of wat zijn toestand was (CGVS, p. 14). Dit gedrag is moeilijk verenigbaar met uw verklaring dat u uit bezorgdheid zou hebben willen ingrijpen.

- Uw uitleg waarom de politie zich specifiek op u zou richten, is evenmin overtuigend. U stelt dat de daders u, na marteling door de politie, als hoofdverdachte hebben aangewezen. Als enige reden daarvoor geeft u aan dat u het slachtoffer probeerde te helpen (CGVS, p. 10, 12). Gevraagd naar de reden waarom zij u zouden beschuldigen, antwoordt u dat zij niet alleen naar de gevangenis wilden gaan of hun straf alleen wilden uitzitten (CGVS, p. 12, 13). Deze verklaring kan geenszins voldoende zijn.

- Ook uw kennis over de daders is beperkt. Hoewel er zo'n 5 à 6 daders gevat zijn, kent u slechts drie personen. Buiten uw buurvrouw S., verklaart u enkel S. en een – niet nader genoemd – meisje te kennen (CGVS, p. 13).

2. U heeft de nasleep van de doodslag en de daaropvolgende politiezoektocht door de Angolese politie niet aannemelijk gemaakt.

- U stelt nooit eerder problemen te hebben gehad met de politie voor het incident (CGVS, p. 9).

- Verder bent u nooit rechtstreeks in contact gekomen met de politie in het kader van deze zaak, noch heeft u de beweerde vervolgingshandelingen met eigen ogen vastgesteld (CGVS, p. 13, 16, 17). U bent niet persoonlijk bedreigd en u weet niet of er rechtstreekse bedreigingen aan uw adres werden geuit (CGVS, p. 13). Uw beslissing om te vluchten is uitsluitend gebaseerd op informatie van derden, namelijk uw broer en zus.

- Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 9 december 2025 stelt de politie en de S.I.C. te vrezen (zie vragenlijst CGVS, DVZ), verklaart u op het Commissariaat-generaal dd. 29 januari 2026 de nonkel van de muzikant, genaamd C. W., te vrezen. Hij zou immers de politie achter u sturen (CGVS, p. 9). Het is opvallend dat u verder tijdens het gehoor expliciet verklaart de familie van de muzikant noch te kennen, noch met hen in contact te zijn gekomen (CGVS, p. 14). Dat u nu plots beweert deze oom te vrezen omdat het gaat om een Angolese generaal met veel macht (CGVS, p.11), is een laattijdige toevoeging die niet kan overtuigen.

- U stelt dat de overige omstaanders niet konden getuigen ten voordele van uw zaak en uw onschuld kunnen ondersteunen. Doorgevraagd naar de redenen hierom kunnen uw verklaringen niet voldoen. U weet niet waarom ze dat niet kunnen (CGVS, p. 13). U voegt er nog aan toe dat degenen die in dit soort zaken gearresteerd worden onschuldig zijn (CGVS, p.13). Daarmee gaat u eraan voorbij dat de politie volgens u wel degelijk de daders heeft gevat, waaronder uw buurvrouw S. wiens betrokkenheid overduidelijk was.

- U heeft geen andere stappen ondernomen om uit deze situatie te geraken of uw onschuld aan te tonen. U dook na de eerste huiszoeking in maart 2024 voorgoed onder (CGVS, p. 13).

- U verklaart voorts dat de politie uw familie bedreigde nadat zij u niet konden vinden (CGVS, p. 15, 16). Zo zou uw zus op 15 maart 2024 zijn gemarteld en uw broer in juni 2024 slachtoffer geweest zijn van een moordpoging (CGVS, p.11). Uw broer is bovendien politieagent. Het is weinig aannemelijk dat de politie dermate zware en inefficiënte middelen zou inzetten tegen familieleden, waaronder een collega-politieagent, louter om informatie over uw verblijfplaats te verkrijgen.

- Hoewel uw broer rechtstreeks fysiek bedreigd werd bij een auto-ongeval, volgens u dus eigenlijk een moordpoging, heeft ook hij enkel zijn commandant aangesproken om de bedreigingen en vervolgingen te stoppen. De commandant kon hier echter niet tegen ingaan aangezien het een 'situatie betrof [van] mensen met hogere patenten van de staat.' Verder werd niets meer ondernomen (CGVS, p. 16). Uw broer heeft heel uw reis naar Europa geregeld (CGVS, p.11). Hoewel de Angolese politie u gezocht zou hebben, kon u met zijn hulp gewoon de grenscontrole passeren op de luchthaven ook al reisde u met uw eigen paspoort (CGVS, p.18). Het valt niet in te zien, noch heldert u op, waarom uw broer dan op dezelfde plaats zou blijven waar men hem probeert te vermoorden. Volgens u wist uw broer als politieman "misschien" hoe hij het kon oplossen, maar u zegt zelf dat uw broer daar niet in geslaagd is (CGVS, p.17). Omdat het gesprek van uw broer met zijn commandant op niets uitdraaide, bent u uit Angola vertrokken. Maar uw broer bleef in Luanda (Verklaring DVZ, p.9).

3. U weigert het Commissariaat-generaal een correct zicht te verschaffen over uw familie en netwerk.

- U stelt dat u met niemand in Angola nog contact heeft, zelfs niet met de familieleden die volgens u rechtstreeks betrokken waren bij de gebeurtenissen en u hielpen ontsnappen. Als reden geeft u aan dat u tijdens uw onderduiken uw telefoonnummer moest wijzigen uit vrees voor de politie (CGVS, p. 5).
- De verklaring dat u geen enkel nummer van familieleden of andere personen uit Angola zou opgeslagen hebben op het nieuwe nummer kan niet serieus genomen worden. U stelt expliciet er niet aan gedacht te hebben om de telefoonnummers van familieleden over te zetten naar uw nieuw nummer (CGVS, p. 17). Indien u geen enkel nummer opsloeg, is het bovendien onduidelijk waarom u een nieuw telefoonnummer nodig had als u met niemand contact wilde opnemen (CGVS, p. 5).
- U verklaart verder dat u via TikTok via een vriend die u hier in België leerde kennen, vernomen heeft dat uw zus overleden is ten gevolge van politiemarteling op 15 maart 2024 (CGVS, p. 17). Hoewel u via uw broer heeft vernomen dat uw zus ernstige schade heeft geleden ten gevolge van de marteling, heeft u zich nooit verder geïnformeerd over haar gezondheidstoestand.
- U stelt een Facebookaccount te hebben, maar verklaart niet in contact te zijn met mensen uit Angola. U post en deelt nochtans regelmatig filmpjes die geliket worden door verschillende mensen, maar stelt dat dit geen familie of vrienden uit Angola zijn. U verklaart niet bevriend te zijn met vrienden of familie op Facebook. Uit een screening van uw Facebook kan geconcludeerd worden dat u weldegelijk nog met vrienden (of familie) uit Angola in contact staat. Personen liken en beantwoorden meermaals de door u geplaatste berichten en foto's (zie document 1, blauwe map). U liket ook berichten van anderen, waaronder de post van 25 januari 2026 van – vermoedelijk – uw broer AG A. D. (zie document 2, blauwe map). U stelt dat uw profielfoto een foto van iemand anders is. U wil immers uw gezicht niet tonen op uw profiel. Geconfronteerd met de vaststelling dat uw kort voordien een selfie van uzelf op Facebook post, stelt u dit gewoon te "posten om te posten" (CGVS, p. 18).
- Aangezien u uw informatie over de beweerde vervolging uitsluitend via uw familie ontving, is het des te opmerkelijker dat u sinds uw vertrek uit Angola geen contact meer heeft gehad of pogingen heeft ondernomen om dit contact te herstellen. Zo weet u niet of uw broer momenteel nog vervolgd wordt (CGVS, p. 13). Deze desinteresse in de actuele situatie van uw familie is moeilijk verenigbaar met de door u ingeroepen vrees.
4. De door u voorgelegde kopie van uw Angolese identiteitskaart kan bovenstaande appreciatie niet veranderen. Het document bewijst immers uw nationaliteit en identiteit, hetgeen niet ter discussie staat in uw verzoek om internationale bescherming.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een manifeste appreciatiefout en de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van het redelijkheidsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te zijn met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.
Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, rechtsleer, persartikels, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ), van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker

deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:
"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 9 december 2025 heeft u kenbaar gemaakt te leiden aan tuberculose (zie DVZ, p. 11). Bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal dd. 29 januari 2026 werd gevraagd naar uw gezondheidstoestand, hetgeen positief beantwoord werd. U volgt intussen de correcte behandeling en heeft geen symptomen of andere medische klachten meer (CGVS, p. 2). Doorheen het gehoor op het Commissariaatgeneraal werd u meermaals misselijk (CGVS, p. 9, 10). Hoewel u aan het begin van het gehoor stelt in goede gezondheid te zijn en zich in staat te voelt het gehoor door te laten gaan (CGVS, p. 2), werd u misselijk tijdens het vrije relaas (CGVS, p. 9, 10). Hierop werd proactief gereageerd door de dossierbehandelaar door te vragen naar uw gezondheidstoestand, het aanbieden van water en het navragen of u pauze wenst. U bent hier op ingegaan en benadrukte vervolgens de wens om het gehoor door te laten gaan (CGVS, p. 10). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen*."
Verzoeker laat deze concrete motieven in het verzoekschrift volledig ongemoeid en kan er zodoende geen afbreuk aan doen.
Waar voor het eerst ter terechtzitting wordt aangehaald dat verzoeker zich doorheen het onderhoud niet goed voelde en onder invloed was van medicatie, wijst de Raad op het volgende. Verweerder heeft reeds rekening gehouden met verzoekers gezondheidstoestand zoals aangehaald tijdens het onderhoud en motiveerde op goede gronden dat hoewel verzoeker aan het begin van het gehoor stelde in goede gezondheid te zijn en zich in staat voelde het gehoor door te laten gaan, hij misselijk werd tijdens het vrije relaas waarop proactief werd gereageerd door de dossierbehandelaar door te vragen naar zijn gezondheidstoestand, het aanbieden van water en het navragen of een pauze was gewenst waarop verzoeker is ingegaan en waarbij hij expliciet aangaf het gehoor te willen verderzetten (persoonlijk onderhoud, p. 2 , 9-10). Nergens doorheen het gehoor maakte verzoeker, die overigens werd bijgestaan door een raadsvrouw, daarbij melding van medicatie die van enige invloed kan zijn geweest op zijn verklaringen noch worden er in dit verband objectieve stavingsstukken bijgebracht. Integendeel, er werd op het einde van het gehoor bevestigd dat de tolk en de vragen goed werden begrepen zonder opmerkingen van de raadsvrouw en verzoeker antwoordde uitdrukkelijk dat er geen andere belangrijke dingen te melden waren (persoonlijk onderhoud, p. 19).
Gelet op het voorgaande treedt de Raad de conclusie van verweerder bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten gerespecteerd werden en dat hij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

2.2.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347 en artikel 15, a) en b) van de Verordening (EU) 2024/1347

2.2.3.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Angola een vervolging door de geheime Angolese politie alsook door de familie van een vermoorde muzikant.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.2.3.2. Wat betreft de medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker wordt er in de bestreden beslissing allereerst met reden het volgende aangestipt:
"*Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u, in weerwil van uw medewerkingsplicht en ondanks meerdere aansporingen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 9 december 2025 en het Commissariaat-generaal dd. 29*

januari 2026, verzaakt uw origineel paspoort voor te leggen (zie DVZ, p. 10; CGVS, p. 4). U verklaart op legale wijze met uw eigen Angolees paspoort met een Belgisch visum naar België te zijn gereisd. Hoewel u betreffend reisdocument in persoon hebt geregeld voor de start van uw problemen, kan u zich niet herinneren wanneer u het paspoort hebt aangevraagd (CGVS, p. 4). Het feit dat u een paspoort had aangevraagd wijst er in elk geval op dat u reeds van plan was om het land te verlaten. U stelt geen persoonlijke stappen ondernomen te hebben om het Belgisch visum te bekomen. Uw broer heeft immers alle benodigde documenten inclusief de reis geregeld en betaald (CGVS, p. 5). Bij aankomst in België werd het paspoort samen met een rugzak vol met kleren gestolen wanneer u op straat sliep. Sindsdien heeft u geen concrete stappen ondernomen om het paspoort te bekomen of een aangifte te doen bij de politie van deze diefstal. U stelt de geijkte procedures niet te kennen en de taal niet te spreken, maar deed geen beroep op de mogelijke bijstand van anderen (CGVS, p. 4). Tegenover DVZ verklaarde u dan weer dat u het paspoort had verloren (Verklaring DVZ, p.10) en sprak u niet over een diefstal. U legt dus geen consistente, geloofwaardige verklaringen af over uw paspoort. Op deze manier verzaakt u het Commissariaatgeneraal zicht te geven op uw waarlijke reisweg naar België. Dergelijke veelzeggende houding ten aanzien van het identiteitsdocument waarmee u uw land van herkomst en de daaraan verbonden problemen kon ontvluchten, doet bij aanvang van de asielprocedure ernstige afbreuk aan uw geloofwaardigheid binnen deze procedure."
Verzoeker volhardt in één versie van zijn verklaringen inzake zijn (gestolen) paspoort dat hij niet heeft voorgelegd doch brengt geenszins overtuigende elementen bij ter verschoning van het ontbreken van zijn origineel paspoort en zijn tegenstrijdige verklaringen hieromtrent bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en het CGVS. De Raad wijst in dit verband op artikel 4 van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347)).
In het eerste lid van voormeld artikel wordt bepaald dat verzoekers alle elementen verstrekken waarover zij beschikken ter staving van het verzoek om internationale bescherming en zij te dien einde volledige medewerking verlenen aan de beslissingsautoriteit en andere bevoegde autoriteiten evenals op het grondgebied aanwezig blijven van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van hun verzoek en beschikbaar blijven gedurende de procedure, ook gedurende de beoordeling van de relevante elementen van het verzoek. In het tweede lid van artikel 4 van de Verordening 2024/1347/EU wordt verduidelijkt dat de in lid 1 bedoelde elementen bestaan uit: a) de verklaringen van de verzoeker, en b) alle documentatie waarover de verzoeker beschikt in verband met: i) de redenen waarom de verzoeker om internationale bescherming verzoekt; ii) de leeftijd van de verzoeker; iii) de achtergrond van de verzoeker, ook die van relevante gezinsleden en andere familieleden; iv) de identiteit van de verzoeker; v) de nationaliteit(en) van de verzoeker; vi) het land of de landen en de plaats of plaatsen van eerder verblijf van de verzoeker; vii) eerdere verzoeken om internationale bescherming van de verzoeker; viii) de resultaten van een op de verzoeker betrekking hebbende eventuele hervestigingsprocedure of procedure voor toelating op humanitaire gronden zoals gedefinieerd in Verordening (EU) 2024/1350; ix) de reisroutes van de verzoeker, en x) de reisdocumenten van de verzoeker.
De Raad stipt verder aan dat van een verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij eensluidende, consistente en nauwkeurige verklaringen aflegt over zijn identiteitsgegevens en reisdocumenten en dit vanaf het begin.
In casu kan gelet op de hoger weergegeven concrete bevindingen evenwel niet worden vastgesteld dat verzoeker heeft voldaan aan voormelde verplichtingen.

2.2.3.3. Vervolgens wordt er door de commissaris-generaal terdege gemotiveerd dat verzoeker de vervolging door de Angolese politie wegens de verdenking als hoofdverdachte voor het fatale incident dat geleid heeft tot de dood van de muzikant niet aannemelijk heeft gemaakt, te meer hij geen begin van bewijs neerlegt dat de Angolese politie naar hem op zoek is geweest.

In dit verband wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat:
i) verzoekers betrokkenheid bij het incident ernstige vragen oproept:
- uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker niet rechtstreeks fysiek betrokken was bij het geweld. Verzoeker was wel aanwezig op de plaats van het incident, samen met de daders en andere buurtbewoners, maar stelt dat hij enkel geprobeerd heeft het slachtoffer te helpen door de daders te vragen te stoppen. Verzoeker geeft geen andere reden aan waarom hij nadien problemen zou hebben ondervonden of waarom iemand hem zou betichten van betrokkenheid bij deze doodslag;
- voorts blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij het slachtoffer nauwelijks kende. Verzoeker verklaart hem sinds 2016–2017 te kennen als zanger in de kerk, maar hem doorheen de jaren slechts driemaal te hebben gezien, waarvan éénmaal een kort gesprek waarin hij hem wilde feliciteren met zijn zangtalent. Verzoeker kende zijn familie niet en had nooit contact met hen;
- hoewel verzoeker op de hoogte was van de aanleiding van het incident – namelijk een schuld van zijn buurvrouw – beperkte zijn tussenkomst zich tot het verbaal aanspreken van de daders. Verzoeker verklaart

dat hij met eigen ogen zag hoe het slachtoffer werd vermoord, maar hij heeft noch de politie, noch een ziekenwagen gebeld. Verzoeker riep om hulp van omstaanders, die volgens hem weigerden tussen te komen. Verzoeker stelt bovendien dat zijn zus hem weerhield van verdere tussenkomst. Opvallend is dat verzoeker, nadat men niet naar hem luisterde, de plaats van het incident verliet omdat hij zich slecht voelde en moest gaan werken;
- toen verzoeker vervolgens ging werken, heeft hij geen verdere stappen ondernomen om na te gaan of het slachtoffer nog in leven was of wat zijn toestand was. Dit gedrag is moeilijk verenigbaar met verzoekers verklaring dat hij uit bezorgdheid zou hebben willen ingrijpen;
- verzoekers uitleg waarom de politie zich specifiek op hem zou richten, is evenmin overtuigend. Verzoeker stelt dat de daders hem, na marteling door de politie, als hoofdverdachte hebben aangewezen. Als enige reden daarvoor geeft verzoeker aan dat hij het slachtoffer probeerde te helpen. Gevraagd naar de reden waarom zij hem zouden beschuldigen, antwoordt hij dat zij niet alleen naar de gevangenis wilden gaan of hun straf alleen wilden uitzitten. Deze verklaring kan geenszins voldoende zijn;
- ook verzoekers kennis over de daders is beperkt. Hoewel er zo'n vijf à zes daders gevat zijn, kent hij slechts drie personen. Buiten zijn buurvrouw S., verklaart verzoeker enkel S. en een – niet nader genoemd – meisje te kennen;
ii) verzoeker de nasleep van de doodslag en de daaropvolgende politiezoektocht door de Angolese politie niet aannemelijk heeft gemaakt:
- verzoeker stelt nooit eerder problemen te hebben gehad met de politie voor het incident;
- verder is verzoeker nooit rechtstreeks in contact gekomen met de politie in het kader van deze zaak, noch heeft hij de beweerde vervolgingshandelingen met eigen ogen vastgesteld. Verzoeker is niet persoonlijk bedreigd en hij weet niet of er rechtstreekse bedreigingen aan zijn adres werden geuit. Verzoekers beslissing om te vluchten is uitsluitend gebaseerd op informatie van derden, namelijk zijn broer en zus;
- waar verzoeker bij de DVZ stelt de politie en de S.I.C. te vrezen, verklaart hij op het CGVS de nonkel van de muzikant, genaamd C. W., te vrezen. Hij zou immers de politie achter hem sturen. Het is opvallend dat verzoeker verder tijdens het gehoor expliciet verklaart de familie van de muzikant noch te kennen, noch met hen in contact te zijn gekomen. Dat verzoeker nu plots beweert deze oom te vrezen omdat het gaat om een Angolese generaal met veel macht, is een laattijdige toevoeging die niet kan overtuigen;
- verzoeker stelt dat de overige omstaanders niet konden getuigen ten voordele van zijn zaak en zijn onschuld kunnen ondersteunen. Doorgevraagd naar de redenen hierom kunnen verzoekers verklaringen niet voldoen. Verzoeker weet niet waarom ze dat niet kunnen. Verzoeker voegt er nog aan toe dat degenen die in dit soort zaken gearresteerd worden onschuldig zijn. Daarmee gaat hij eraan voorbij dat de politie volgens hem wel degelijk de daders heeft gevat, waaronder zijn buurvrouw S. wiens betrokkenheid overduidelijk was.
- verzoeker heeft geen andere stappen ondernomen om uit deze situatie te geraken of zijn onschuld aan te tonen. Verzoeker dook na de eerste huiszoeking in maart 2024 voorgoed onder;
- verzoeker verklaart voorts dat de politie zijn familie bedreigde nadat zij hem niet konden vinden. Zo zou zijn zus op 15 maart 2024 zijn gemarteld en zijn broer in juni 2024 slachtoffer geweest zijn van een moordpoging. Verzoekers broer is bovendien politieagent. Het is weinig aannemelijk dat de politie dermate zware en inefficiënte middelen zou inzetten tegen familieleden, waaronder een collega-politieagent, louter om informatie over zijn verblijfplaats te verkrijgen;
- hoewel verzoekers broer rechtstreeks fysiek bedreigd werd bij een auto-ongeval, volgens hem dus eigenlijk een moordpoging, heeft ook hij enkel zijn commandant aangesproken om de bedreigingen en vervolgingen te stoppen. De commandant kon hier echter niet tegen ingaan aangezien het een 'situatie betrof [van] mensen met hogere patenten van de staat'. Verder werd niets meer ondernomen. Verzoekers broer heeft heel zijn reis naar Europa geregeld. Hoewel de Angolese politie verzoeker gezocht zou hebben, kon hij met zijn hulp gewoon de grenscontrole passeren op de luchthaven ook al reisde hij met zijn eigen paspoort. Het valt niet in te zien, noch heldert verzoeker op, waarom zijn broer dan op dezelfde plaats zou blijven waar men hem probeert te vermoorden. Volgens verzoeker wist zijn broer als politieman "misschien" hoe hij het kon oplossen, maar hij zegt zelf dat zijn broer daar niet in geslaagd is. Omdat het gesprek van zijn broer met zijn commandant op niets uitdraaide, is verzoeker uit Angola vertrokken. Maar zijn broer bleef in Luanda;
iii) verzoeker weigert een correct zicht te verschaffen over zijn familie en netwerk:
- verzoeker stelt dat hij met niemand in Angola nog contact heeft, zelfs niet met de familieleden die volgens hem rechtstreeks betrokken waren bij de gebeurtenissen en hem hielpen ontsnappen. Als reden geeft verzoeker aan dat hij tijdens zijn onderduiken zijn telefoonnummer moest wijzigen uit vrees voor de politie;
- de verklaring dat verzoeker geen enkel nummer van familieleden of andere personen uit Angola zou opgeslagen hebben op het nieuwe nummer kan niet serieus genomen worden. Verzoeker stelt expliciet er niet aan gedacht te hebben om de telefoonnummers van familieleden over te zetten naar zijn nieuw nummer. Indien verzoeker geen enkel nummer opsloeg, is het bovendien onduidelijk waarom hij een nieuw telefoonnummer nodig had als hij met niemand contact wilde opnemen;
- verzoeker verklaart verder dat hij via TikTok via een vriend die hij hier in België leerde kennen, vernomen heeft dat zijn zus overleden is ten gevolge van politiemarteling op 15 maart 2024. Hoewel verzoeker via zijn broer heeft vernomen dat zijn zus ernstige schade heeft geleden ten gevolge van de marteling, heeft hij zich nooit verder geïnformeerd over haar gezondheidstoestand;
- verzoeker stelt een Facebookaccount te hebben, maar verklaart niet in contact te zijn met mensen uit Angola. Verzoeker post en deelt nochtans regelmatig filmpjes die geliket worden door verschillende mensen,

maar stelt dat dit geen familie of vrienden uit Angola zijn. Verzoeker verklaart niet bevriend te zijn met vrienden of familie op Facebook. Uit een screening van zijn Facebook kan geconcludeerd worden dat hij weldegelijk nog met vrienden (of familie) uit Angola in contact staat. Personen liken en beantwoorden meermaals de door hem geplaatste berichten en foto's. Verzoeker liket ook berichten van anderen, waaronder de post van 25 januari 2026 van – vermoedelijk – zijn broer AG A. D.. Verzoeker stelt dat zijn profielfoto een foto van iemand anders is. Verzoeker wilt immers zijn gezicht niet tonen op zijn profiel. Geconfronteerd met de vaststelling dat hij kort voordien een selfie van hemzelf op Facebook post, stelt verzoeker dit gewoon te posten om te posten;
- aangezien verzoeker zijn informatie over de beweerde vervolging uitsluitend via zijn familie ontving, is het des te opmerkelijker dat verzoeker sinds zijn vertrek uit Angola geen contact meer heeft gehad of pogingen heeft ondernomen om dit contact te herstellen. Zo weet verzoeker niet of zijn broer momenteel nog vervolgd wordt. Deze desinteresse in de actuele situatie van zijn familie is moeilijk verenigbaar met de door hem ingeroepen vrees.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.
De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen op het CGVS en bekritiseert verweerders appreciatie en terechte gevolgtrekkingen met verwijzing naar algemene landeninformatie inzake de (corrupte) situatie in Angola doch brengt hiermee geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in de stukken van het dossier en de door hemzelf geschetste context en afgelegde verklaringen.

Waar verzoeker betoogt dat hij via zijn broer informatie kreeg over de invloedrijke oom van de muzikant en dit geen inconsistentie is doch een feitelijke update, kan hij allerminst overtuigen en zijn inconsistente verklaringen verschonen. Immers benadrukt de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente en eenduidige verklaringen aflegt over kernelementen van zijn vrees en dit vanaf het indienen van een beschermingsverzoek, in casu de actoren van vervolging. Verzoekers post-factum nuancering dat hij informatie kreeg via zijn broer kan geenszins een afdoende verklaring bieden voor het feit dat hij bij de DVZ geenszins verklaarde de oom van de muzikant te vrezen.

De Raad meent tot slot samen met de commissaris-generaal dat de door verzoeker op het CGVS neergelegde documenten omtrent zijn identiteit - hetgeen op zich niet wordt betwist - geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

2.2.3.2. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoeker ingeroepen vrees.

De Raad meent dat verzoeker zich dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico zou lopen op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 4, vijfde lid van de Verordening (EU) 2024/1347.

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven, is er geen reden om verzoekers relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat hij in Angola geen (staats)bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking worden genomen noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, a) en b) van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 (oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet).

Verzoeker toont met de verwijzing naar algemene landeninformatie en zijn betoog rond de corruptie, politiegeweld en het repressief regime aldaar niet aan dat er heden in Angola een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of haar persoon impliceert.
In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde oud artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. De in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie heeft geen betrekking op een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend, in de zin van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van de artikelen 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.2.8. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest is niet aan de orde.

2.2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	H. CALIKOGLU